

Český model
amerického kongresu

Reforma Internal Revenue Service

zpráva Výzkumné služby Kongresu

Petr Hanzlík

1. Úvod

Internal Revenue Service (IRS), jakýsi finanční úřad Spojených států, je velmi mocnou vládní agenturou spadající pod ministerstvo financí (Department of the Treasury), jehož hlavní činností je výběr federálních daní. Vzhledem k povaze jeho činnosti a šíři jeho pravomocí s ním za dobu jeho existence byla spojena již nejedna kontroverze. V nedávné době lze hovořit zejména o skandálu z roku 2013 spojeném s rozdílným zacházením s různými politickými výbory při řízení o odpuštění daňové povinnosti těchto organizací. Není tedy rozhodně od věci podívat se blíže na fungování tohoto úřadu a bavit se o možnosti provést určitou reformu jeho činnosti.

2. Skandál z roku 2013

Tento skandál je dosud jedním z největších skandálů, který postihl administrativu prezidenta Baracka Obamy. Jde v něm o podezření, že IRS „šikanoval“ některé výbory pro politickou činnost, tedy organizace zabývající se financováním a vedením volebních kampaní, na základě jejich politické orientace. Stížnost na šikanu přišla například od konzervativního hnutí Tea Party již v roce 2010, naproti tomu ale nebyla zaznamenána žádná stížnost od levicově orientovaných skupin.ⁱ Nicméně tento skandál je každou z politických stran vnímán odlišně. Zatímco republikáni praktiky úřadu silně kritizují, chtějí kauzu důsledně vyšetřit a potrestat její případné viníky, demokraté spíše řadu okolností kauzy a jejího vyšetřování zpochybňují.ⁱⁱ Na kauzu naopak reagují spíše návrhy, kterými chtějí nabourat zavedenou praxi udělování statusu daňově osvobozených organizací i těmto politickým výborům. Podívejme se tedy na kauzu podrobněji.

Ve Spojených státech upravuje daňovou problematiku jeden všeobjímající zákoník, tzv. „Internal Revenue Code“, ve kterém lze najít jak úpravu jednotlivých federálních daní, tak úpravu daňových procedur. V oddílu věnovaném dani z příjmů v § 501 části (c) jsou vyjmenovány organizace, které jsou od placení této daně osvobozeny.ⁱⁱⁱ Podle odstavce (3) této části jsou od daně osvobozeny náboženské, charitativní, vzdělávací či sportovní spolky, které však nesmějí podle tohoto odstavce výrazným způsobem usilovat o ovlivňování politických kampaní či tvorby zákonů. Odstavec (4) pak zahrnuje do tohoto režimu i občanské spolky a organizace založené nikoli za účelem zisku, ale podpory společenského blahobytu. Díky volnějšímu výkladu ministerstvem financí umožňuje IRS používat toto ustanovení i organizacím, které se angažují v prosazování určitých zájmů prostřednictvím lobbingu či v organizaci politických kampaní, pokud to není hlavní náplní jejich činnosti.^{iv}

21. ledna 2010 rozhodl Nejvyšší soud USA v případě „Citizens United vs. Federal Election Commission“ tak, že v podstatě umožnil neomezené utrácení ve volebních kampaních prostřednictvím různých politických akčních výborů. V důsledku toho začalo i hnutí Tea Party zakládat takové výbory, které usilovaly o uznání statusu osvobození od daně. V březnu 2010 začal IRS organizace usilující o uznání statusu podle odstavců (3) a (4) důkladněji prověřovat.^v Vznikl tzv. „BOLO list“ (zkratka pro „be on the lookout“), který zahrnoval různé znaky, podle nichž měla být dotyčná organizace případně určena k podrobnějšímu prověření.

Tyto znaky zahrnovaly zejména různá slova v názvu, která nějakým způsobem odkazovala k politickým ideologiím či konkrétním politickým problémům.

Později se však objevilo podezření, že dochází k rozdílnému zacházení podle politické orientace, kdy konzervativní a pro-republikánské organizace byly posuzovány přísněji, na rozdíl od liberálních a progresivních institucí inklinujících k demokratům. V prvním případě hledal IRS výrazy jako „Tea Party“, „Patriots“, „9/12“, „We the People“ nebo „Take Back the Country“, na jejichž základě byly organizace zařazeny na BOLO list. Avšak i některé organizace s výrazy typu „progressive“, „progress“, „liberal“ nebo „equality“ byly podrobeny důkladnější kontrole.

Nicméně řada okolností nasvědčovala, že řízení bylo v případě konzervativců záměrně protahováno, zatímco řízení s liberály obvykle po několika měsících skončilo.^{vi} Tehdejší ředitelka oddělení IRS pro organizace osvobozené od daně Lois Lernerová přesto odmítala, že by výběr na základě těchto výrazů byl stranicky orientovaný. Organizace, které byly vybrány k podrobnějšímu prověřování, dostávaly od IRS nadměrné a téměř nesplnitelné požadavky zahrnující přepisy interview poskytnutých rozhlasu, příspěvků na sociálních sítích či dotazy na blízkost vztahů s politickými kandidáty.^{vii} V důsledku toho se pak některé tyto organizace ani nemohly zapojit do volební kampaně před prezidentskými volbami v roce 2012.^{viii}

Vzhledem ke stížnostem na chování IRS v těchto případech probíhalo již v letech 2011 a 2012 určité šetření na půdě Kongresu, které však zatím nepotvrdilo záměrné cílení na konzervativní skupiny.^{ix} Především se však někteří demokratičtí zákonodárci, zejména v Senátu, ve stejné době dotazovali IRS zda nedochází ke zneužívání ustanovení §501(c)(4) organizacemi, které podmínkám tohoto ustanovení nevyhovují.^x Na veřejnost se kauza dostala až v roce 2013 spíš náhodou.

Lois Lernerová, již zmíněná ředitelka oddělení IRS pro daňově osvobozené organizace, se na schůzi American Bar Association (sdružení právníků) 10. května dopustila jistého prořeknutí, když se veřejně omluvila za diskriminaci konzervativních skupin ze strany IRS.^{xi} Nejprve však prohlašovala, že tento postup nebyl určován centrálně, ale byl uplatněn z iniciativy nižších úředníků pobočky IRS v Cincinnati. To však bylo zanedlouho médií vyvráceno, když se potvrdilo, že o praktikách věděli i ve Washingtonu a dalších dvou pobočkách.^{xii} V návaznosti na to se v Kongresu opět rozběhlo vyšetřování, na kterém se podílely i Výbor pro finanční zákonodárství a Výbor pro vládní dohled, a případem se začala zabývat i FBI. 14. května byla také zveřejněna zpráva generálního inspektora ministerstva financí pro daňovou administrativu (TIGTA – Treasury Inspector General for Tax Administration), ve které bylo konstatováno, že IRS používal nepřiměřená kritéria při posuzování žádostí o udělení statusu podle §501(c) a zasáhl tím i do volebních kampaní. Celkově tato zpráva konstatuje, že ačkoliv IRS již v tomto směru něco podnikl, bude muset udělat více pro přesvědčení veřejnosti, že proces udělování statusu daňového osvobození je nestranný a nedochází při něm ke zbytečným zdržením.^{xiii}

Ve zbytku roku pak na půdě Kongresu probíhala různá slyšení k této kauze, na která později navázaly diskuze o možných reformách IRS. Jak již bylo zmíněno, někteří demokratičtí zákonodárci v reakci na tuto kauzu navrhuji, aby zavedená praxe přiznávání statusu podle ustanovení §501(c)(4) organizacím angažovaným v politických kampaních, byla zrušena, a to i přestože toto tvoří méně než 40 % jejich činnosti. Proti tomu naopak někteří konzervativci vystupují a argumentují, že by šlo o porušení práva na svobodu projevu zaručeného prvním ústavním dodatkem.^{xiv} Na závěr můžeme konstatovat, že FBI případ později odložila, aniž by někoho obvinila z nějakého trestného činu. Na druhou stranu to ale neznamená, že takové jednání bylo v pořádku a že nejsou na místě nějaké změny jak pravidel pro udělení osvobození od daně, tak fungování samotného IRS v tomto procesu.

3. Historie úřadu

Po seznámení se s aktuální kauzou, která na IRS strhla pozornost, se pojdme nyní trochu podívat, jak tento úřad vznikl a jak se v průběhu desetiletí vyvíjela jeho role. Historie IRS se začíná psát v roce 1862, kdy prezident Lincoln ve spolupráci s Kongresem ustavil úřad nazývaný „Commissioner of Internal Revenue“ (lze přeložit třeba jako „Komisař pro vládní příjmy“) v souvislosti s takzvaným Revenue Act of 1862, což byl soubor opatření k zajištění financování federální vlády v průběhu občanské války, jejichž součástí bylo mj. první zavedení federální daně z příjmů na přechodnou dobu.^{xv} Tento post dodnes existuje a jeho držitel stojí v čele IRS.

Platnost „válečné“ daně z příjmů vypršela v roce 1872. Kongres se jí pak pokusil obnovit v roce 1894, kdy začalo vznikat široké lidové hnutí za její znovuzavedení, ale Nejvyšší soud ji záhy zrušil jako protiústavní.^{xvi} Ke zvrácení tohoto rozsudku musel být proto přijat ústavní dodatek. Přelom 19. a 20. století byla doba, kdy ve Spojených státech působilo silné progresivní hnutí, které ovlivnilo obě strany. V roce 1901 po atentátu na prezidenta McKinleyho dokonce v čele Spojených států stanul jeden z představitelů tohoto hnutí – Theodore Roosevelt. Zavedení daně z příjmů bylo jedním z hlavních cílů tohoto politického myšlenkového proudu a tento cíl se také podařilo splnit. Když po ratifikaci ve státě Wyoming v roce 1913 bylo dosaženo potřebné tříčtvrtinové většiny států nutných pro schválení ústavního dodatku, mohl vstoupit šestnáctý dodatek v platnost.^{xvii} Od té doby je daň z příjmů pevnou součástí americké daňové soustavy. Její význam v rámci rozpočtu postupně rostl, k čemuž přispěla i první světová válka, a tak v současnosti tvoří jeden z hlavních zdrojů příjmů federálního rozpočtu.^{xviii}

V důsledku zavedení daně z příjmů došlo samozřejmě ke značnému nárůstu agendy tehdejšího Bureau of Internal Revenue (předchůdce IRS), což si vyžádalo určité organizační změny. Zejména došlo ke značnému nárůstu počtu zaměstnanců, aby úřad mohl nárůst agendy zvládnout. Jako jistou zajímavost z té doby je možné uvést, že BIR byl pověřen také dohledem nad implementací prováděcího zákona k osmnáctému ústavnímu dodatku, který zavedl v roce 1919 ve Spojených státech prohibici.^{xix}

V 50. letech došlo k reorganizaci úřadu, která přinesla jak současný název, tak nahrazení dosavadního „patronátního“ systému jmenování, tedy jmenování na základě politické přízně,

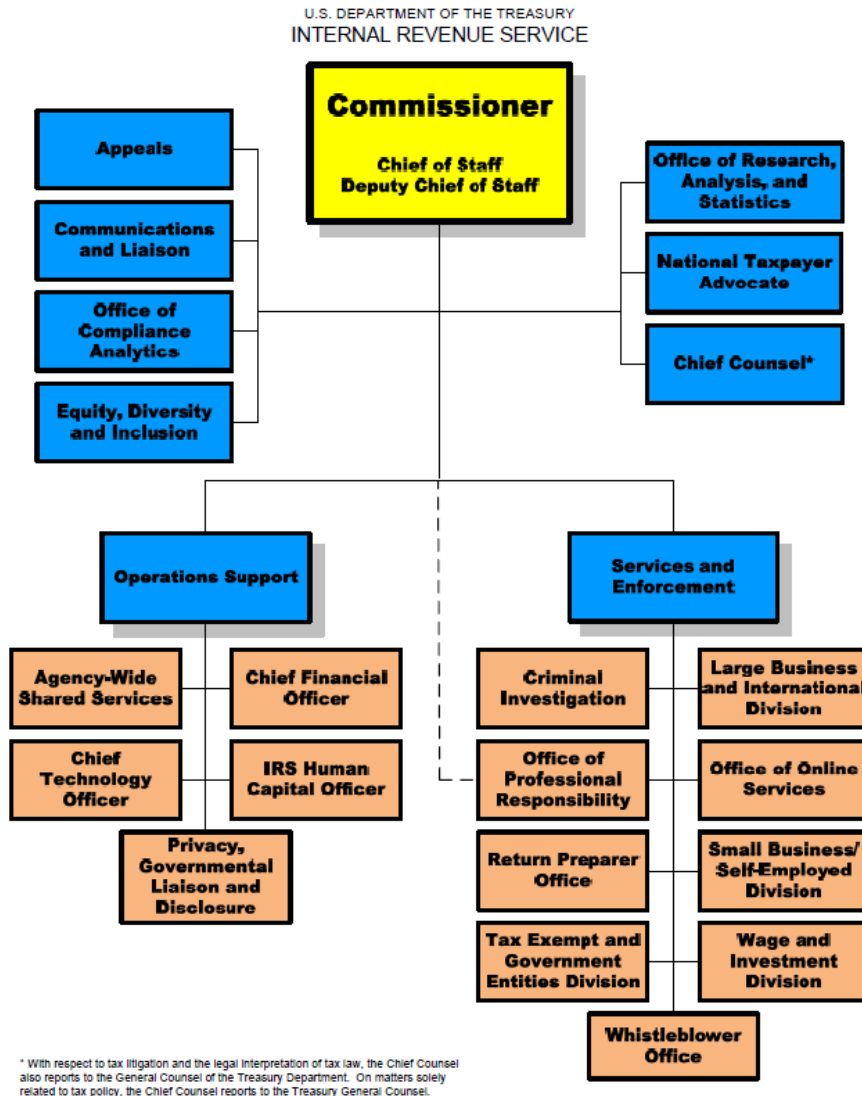

profesionálními zaměstnanci s kariérním řádem. V souladu s ním pouze dvě vedoucí pozice v rámci IRS – „Commissioner of Internal Revenue“ a „IRS Chief Counsel“ – podléhají jmenování prezidentem a jeho schválení Senátem.^{xx} Od 50. let začal IRS také používat technologii mikrofilmu k archivování svých záznamů. To se později stalo osudným prezidentu Nixonovi, když během probíhající aféry Watergate došlo k úniku těchto záznamů o jeho daňových přiznáních. Z nich vyplynulo, že díky „darům“ vykázaným v rozporu se zákonem odvedl Nixon z platu ve výši 200 000 dolarů daň ve výši pouhých 792,81 dolarů v roce 1970, respektive 878,03 dolarů v roce 1971.^{xxi} Toto zjištění spolu s prezidentovou reakcí „Well, I’m not a crook. I’ve earned everything I’ve got.“¹ také přispělo k jeho politickému konci. Od té doby všichni prezidenti svá daňová přiznání dobrovolně zveřejňují.

4. Současná organizace IRS

Po seznámení se s nejdůležitějšími okamžiky ve vývoji IRS se nyní podíváme na jeho současné zakotvení v rámci administrativy a vnitřní organizační strukturu. Jak již bylo zmíněno, IRS patří do struktury ministerstva financí. V rámci ní spadá mezi samostatné úřady (tzv. „bureaus“) podobně jako třeba „The Alcohol and Tobacco Tax and Trade Bureau“ (Úřad pro regulaci obchodu s alkoholem a tabákem), „Bureau of Engraving and Printing“ (tiskárna bankovek), „U.S. Mint“ (mincovna) a další. Pro lepší představu o organizační struktuře samotného IRS pak poslouží následující obrázek.

¹ „Nejsem žádný darebák. Všechno, co jsem dostal, jsem si zasloužil.“

Obr. 1: Organizační struktura IRS – stav 2012. Zdroj: irs.gov

V jeho čele stojí již zmíněný „Commissioner of Internal Revenue“, kterému s řízením úřadu pomáhají ještě vedoucí úřadu a jeho zástupce a dva náměstci. Některá specializovaná oddělení odpovídají přímo komisaři, jde o dvě modré větve v levé a pravé horní části schématu. Hlavní poradce IRS („IRS Chief Counsel“) kromě toho ještě odpovídá v některých oblastech hlavnímu poradci ministerstva financí („Treasury General Counsel“). Další dvě větve zobrazené v dolní části schématu, tedy větev provozní podpory a větev služeb a vymáhání, pak spadají každá pod jednoho ze dvou komisařových náměstků. Na obrázku je pak možné vidět i postavení oddělení organizací osvobozených od daně, které spadá pod náměstka pro služby a vymáhání.

5. Financování volebních kampaní

V rámci této zprávy se s ohledem na povahu skandálu z roku 2013 také krátce podíváme na problematiku financování volebních kampaní. To ve Spojených státech velmi dlouho příliš regulováno nebylo. „*Staré zákony, které omezovaly výši příspěvků na kampaně a kontrolovaly výdaje za kampaň, byly v mnoha směrech děravé a žádné z nich nestanovily jasná pravidla své aplikace a závaznosti. V roce 1971, v období stranických reform, přijal kongres Federální zákon o volebních kampaních (FECA), který zavedl nová a přísnější pravidla požadující přiznání výše příspěvků na kampaň a výdajů na ni. V roce 1968, než byl přijat FECA, vykázali kandidáti do Sněmovny a Senátu výdaje na kampaně ve výši 8,5 miliónů dolarů. Poté, co FECA nabyl účinnosti, se v roce 1972 stejný počet kandidátů přiznal k výdajům 88,9 miliónů dolarů.*”^{xxii} Od té doby prošel FECA řadou novelizací. V roce 1974 byla též ustavena Federální volební komise (FEC), která dostala na starost dohled nad naplňováním tohoto zákona.

Financování prezidentské kampaně ve FECA upraveno nebylo a pod kontrolu FEC se dostalo až po aféře Watergate. „*V prezidentských volbách v roce 1972, posledních volbách předtím, než se financování prezidentské kampaně a regulace výdajů na ni ujala FEC, utratil štáb, který vedl kampaň Richarda Nixona, více než 65 miliónů dolarů, z nichž část byla získána z nezákonných zdrojů (za což byli vedoucí kampaně posláni do vězení).*”^{xxiii} V roce 1974 byl proto přijat zákon, který umožňuje financování prezidentských kampaní (včetně primárek v rámci obou hlavních stran) z veřejných zdrojů. Podmínkou pro získání federálních peněz je, že se uchazeči o nominaci jedné ze stran podaří získat na soukromých příspěvcích alespoň 5000 dolarů v alespoň dvaceti státech, přičemž výše jednotlivých příspěvků nesmí přesáhnout 250 dolarů. FEC pak přidělí federální prostředky, avšak nejvýše v částce odpovídající polovině výdajového limitu. Ten byl původně stanoven na 10 milionů dolarů, ale zároveň bylo přijato ustanovení o zohlednění životních nákladů, díky kterému je příspěvek postupně zvyšován. „*Na kampaň před všeobecnými volbami obdrží nominovaní prezidentští kandidáti za Demokratickou i Republikánskou stranu z veřejných prostředků dvojnásobek limitu stanoveného pro primárky ..., ovšem pouze za předpokladu, že použijí pouze veřejné prostředky. Obě hlavní strany obdrží i finanční podporu na své nominační sjezdy...*”^{xxiv}

Je rovněž třeba zdůraznit, že v případě prezidentských kampaní jdou veřejné prostředky nikoli národní radě dané strany, ale přímo kandidátovu volebnímu štábu. FEC dále limituje množství peněz, které tyto národní rady vydávají na podporu nominovaných kandidátů. A limity platí i pro příspěvky jednotlivých občanů (původní limit byl 1000 dolarů) a organizací (původní limit 5000 dolarů). Na druhou stranu nejsou omezovali ve výši nákladů, které jim vzniknou, pokud kandidáta sami propagují. Zde je důležitý rozdíl mezi příspěvkem, tedy podporou organizované oficiální kampaně, a náklady, tedy prostředky vynaloženými mimo oficiální kandidátovu kampaň. Tyto náklady byly původně také omezeny, ale Nejvyšší soud v roce 1976 rozsudkem Buckley v. Valeo toto omezení zrušil.^{xxv}

Na závěr tohoto krátkého exkurzu do systému financování volebních kampaní v USA se hodí poznamenat, že ačkoliv přijetí FECA vedlo zprvu k omezení výdajů na kampaně, strany

později opět objevily díry, které jim umožnily tento zákon do jisté míry obcházet. Na to reagovalo několik novel, které byly od doby jeho účinnosti přijaty, z nichž pravděpodobně nejvýznamnější byl tzv. „Bipartisan Campaign Reform Act“ z roku 2002, který cílil na omezení praxe využívání tzv. měkkých peněz, což byl jeden ze způsobů obcházení FECA spočívající v distribuci finančních prostředků místním a státním stranickým organizacím národními radami stran na akce, které přímo nesouvisely s prezidentskou kampaní, nicméně jí nepřímo pomáhaly.

6. Nástin možného legislativního řešení

Jak již bylo v kapitole týkající se nedávného skandálu zmíněno, rozběhly se v reakci na něj diskuze, zda změnit legislativu týkající se této problematiky, popř. jakým způsobem. Vzhledem k odlišnému vnímání skandálu oběma stranami však i na možné reformy panují odlišné názory. Zastavme se tedy na chvíli u možných opatření, která by mohla být přijata, a podívejme se, jaký postoj k nim různé politické proudy zastávají.

V zájmu kongresmanů jistě bude zvýšit dohled nad činností IRS týkající se organizací ucházejících se o status daňového osvobození, zejména tedy toho typu organizací, který je nějakým způsobem zapojený do financování politických kampaní. V rámci skandálu docházelo mj. k nadměrnému protahování řízení, což by mohlo být legislativně ošetřeno stanovením maximální délky řízení. Jde o poměrně nekontroverzní opatření, které by mohlo najít širokou podporu mezi jednotlivými frakcemi. Otázkou může být, jakým způsobem IRS, potažmo jeho představitele, sankcionovat při porušení tohoto ustanovení. Dalším požadavkem Kongresu vůči IRS může být ustanovení transparentních pravidel pro tato řízení a jasné vymezení důvodů, pro které může být žadatel podroben podrobnější proceduře. Lze předpokládat, že zejména opoziční republikáni se budou chtít tímto způsobem vymezit proti výkonné moci, ale nelze vyloučit ani podporu části demokratů, například frakcí Modrých psů a Nových demokratů.

Kongres by si rovněž mohl vymoci větší kontrolní pravomoci ve vztahu k příslušnému oddělení IRS v podobě pravidelných hlášení předávaných příslušným výborům týkajících se těchto řízení. Spornými body zde může být ochrana osobních údajů, což by mohlo vést k opozici takového opatření jak ze strany levicových frakcí demokratické strany, tak třeba některých libertariánů a liberálních republikánů. Kompromisním řešením může být předání hlášení výboru v nějakém režimu utajení. Diskutovat lze i o vynětí ředitele odboru daňově osvobozených organizací ze systému státní služby a převedení této pozice do jmenovacího systému se schvalováním v Senátu. Lze předpokládat, že všechna tato opatření pro zvýšení kontroly nemusí být úplně v zájmu výkonné moci a tím pádem lze očekávat jistou opozici z její strany i ze strany některých kongresmanů, kteří mají politicky blízko k administrativě.

Zákonodárci se jistě pokusí změnit i ustanovení Internal Revenue Code. Jak již bylo zmíněno ze strany některých demokratů, lze předpokládat snahu změnit výklad ustanovení §501(c)(4) tak, aby jej nemohly využívat žádné organizace angažující se ve financování kampaní. Nicméně ze strany konzervativních frakcí existuje silná opozice těmto snahám, neboť jsou brány jako porušení práva na svobodu projevu zaručeného prvním dodatkem americké

ústavy. Jistou možností pro kompromis by bylo vytvoření jiného speciálního ustanovení pro organizace, jež se podílí na financování kampaní, ale například s omezením maximální částky věnované během roku na tento účel, při jejímž překročení by zanikl nárok na daňové osvobození. Většina republikánské strany, ale možná i některé pravicovější frakce u demokratů mohou preferovat spíše vyšší strop, zatímco levicové frakce v obou stranách se budou spíše snažit, aby byl tento limit stanoven co nejnižší.

7. Závěr

V této zprávě jsme shrnuli podstatné okolnosti skandálu, který se kolem Internal Revenue Service rozpoutal v roce 2013 v souvislosti s odhalením nerovného zacházení s organizacemi angažovanými v politických kampaních a usilujícími o uznání daňově osvobozeného statusu podle § 501 (c) odstavce (4) Internal Revenue Code. Lze konstatovat, že vzhledem k závažnosti podezření ohledně zneužití pravomocí IRS, je zcela namístě navrhnout na půdě Kongresu zákon vedoucí ke zlepšení kontroly tohoto úřadu. Zároveň je však nutno diskutovat i o tom, zda současná praxe udělování statusu podle výše zmíněného ustanovení organizacím angažujícími se v politických kampaních je opravdu v souladu s duchem tohoto ustanovení a zda mají mít organizace zabývající se touto činností vůbec nárok na osvobození od daně z příjmů. Zákonodárci by při projednávání zákona o případných omezeních IRS měli být ovšem také obezřetní, neboť tento úřad hraje v rámci federální administrativy zcela nezastupitelnou roli a nesprávný zásah do jeho pravomocí by mohl mít značně negativní vliv na schopnost výběru federálních daní, potažmo na chod celé administrativy a dostupnost veřejných služeb.

Seznam použité literatury

Baucus Calls On IRS to Investigate Use of Tax-Exempt Groups for Political Activity [online], U.S. Senate Committee on Finance [cit. 13-3-15], url: <<http://www.finance.senate.gov/newsroom/chairman/release/?id=9bc04792-1ead-4668-a512-89443f342312>>

Brief history of IRS [online], IRS [cit. 23-2-15], url: <<http://www.irs.gov/uac/Brief-History-of-IRS>>

EILPERIN, Juliet, GOLDFARB, Zachary A. IRS officials in Washington were involved in targeting conservative groups. *The Washington Post* [online]. 13.5.2013 [cit. 14-3-15], url: <http://www.washingtonpost.com/politics/obama-denounces-reported-irs-targeting-of-conservative-groups/2013/05/13/a0185644-bbdf-11e2-97d4-a479289a31f9_print.html>

HANCOCK, Jay. How an IRS leak changed history/alterd history. *The Baltimore Sun* [online], 21.12.2003 [cit. 18-3-15], url: <http://articles.baltimoresun.com/2003-12-21/business/0312210282_1_nixon-requard-tax-liability>

Inappropriate Criteria Were Used to Identify Tax-Exempt Applications for Review [online], Treasury Inspector General for Tax Administration, 14.5.2013 [cit. 14-3-15], url: <<http://www.treasury.gov/tigta/auditreports/2013reports/201310053fr.pdf>>

Internal Revenue Code (Internal Revenue Code of 1986), 26 U.S. Code, 1986, § 501(c).

IRS "Scandal" [online], Ways and Means Committee Democrats [cit. 23-2-15], url: <<http://democrats.waysandmeans.house.gov/issue/irs-scandal>>

IRS Look at Progressive Groups Complicates Controversy [online], Bloomberg [cit. 10-3-15], url: <<http://www.bloomberg.com/news/articles/2013-06-24/irs-screened-applications-using-progressive-israel->>

IRS To Look At Political Activity Of Section 501(c)(4) Organizations [online], Bloomberg BNA [cit. 2-3-15], url: <<http://www.bna.com/irs-look-political-n17179869834/>>

JANDA, Kenneth, BERRY, Jeffrey M., GOLDMAN, Jerry, HUFF, Earl. *Výzva demokracie: Systém vlády v USA*, Praha 1998, 424 s.

KORTE, Gregory. Democratic congressman sues IRS over political rules. *USA Today* [online], 21.8.2013 [cit. 13-3-15], url: <<http://www.usatoday.com/story/news/politics/2013/08/21/irs-political-activity-lawsuit/2680833/>>

KORTE, Gregory. IRS approved liberal groups while Tea Party in limbo. *USA Today* [online], 15.5.2013 [cit. 12-3-15], url: <<http://www.usatoday.com/story/news/politics/2013/05/14/irs-tea-party-progressive-groups/2158831/>>

Tax History Museum: 1861-1865, The Civil War [online], Tax Analysts [cit. 15-3-15], url: <<http://www.taxhistory.org/www/website.nsf/Web/THM1861?OpenDocument>>

Tax History Museum: 1866 – 1900, Reconstruction to the Spanish-American War [online], Tax Analysts [cit. 17-3-15], url: <<http://www.taxhistory.org/www/website.nsf/Web/THM1866?OpenDocument>>

Tax History Museum: 1901-1932, The Income Tax Arrives [online], Tax Analysts [cit. 18-3-15], url: <<http://www.taxhistory.org/www/website.nsf/Web/THM1901?OpenDocument>>

Timeline of the IRS's abuse of Conservatives [online], Committee on Ways and Means [cit. 25-2-15], url: <<http://waysandmeans.house.gov/news/documentsingle.aspx?DocumentID=385679>>

Today's IRS Organization [online], IRS [cit. 19-3-15], url: <<http://www.irs.gov/uac/Today's-IRS-Organization>>

Vláda USA prý o „daňové šikaně“ věděla už loni [online], Česká televize [cit. 23-2-15], url: <<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/227931-vlada-usa-pry-o-danove-sikane-aktivistu-vedela-uz-loni/>>

ⁱ *Vláda USA prý o „daňové šikaně“ věděla už loni* [online].

ⁱⁱ *IRS "Scandal"* [online].

ⁱⁱⁱ Internal Revenue Code, § 501(c).

^{iv} *IRS To Look At Political Activity Of Section 501(c)(4) Organizations* [online].

^v *Timeline of the IRS's abuse of Conservatives* [online].

^{vi} KORTE, 15.5. 2013 [online].

^{vii} Tamtéž.

^{viii} *Vláda USA prý o „daňové šikaně“ věděla už loni* [online].

^{ix} *Timeline of the IRS's abuse of Conservatives* [online].

^x *Baucus Calls On IRS to Investigate Use of Tax-Exempt Groups for Political Activity* [online].

^{xi} *Timeline of the IRS's abuse of Conservatives* [online].

^{xii} EILPERIN, GOLDFARB, 13.5.2013 [online]

^{xiii} *Inappropriate Criteria Were Used to Identify Tax-Exempt Applications for Review* [online].

^{xiv} KORTE, 21.8.2013 [online].

^{xv} *Tax History Museum: 1861-1865, The Civil War* [online].

^{xvi} *Tax History Museum: 1866 – 1900, Reconstruction to the Spanish-American War* [online].

^{xvii} *Brief history of IRS* [online].

^{xviii} *Tax History Museum: 1901-1932, The Income Tax Arrives* [online].

^{xix} Tamtéž.

^{xx} *Brief history of IRS* [online].

^{xxi} HANCOCK, Jay. 21.12.2003 [online].

^{xxii} JANDA, BERRY, GOLDMAN, HUFF, 1998, s. 181.

^{xxiii} Tamtéž, s. 181-182.

^{xxiv} Tamtéž, s. 182.

^{xxv} Tamtéž.